

KOMÜNİST OZAN DURSUNOĞLU ALİ

ANKARA

Seyrederim yıllar vardır ben seni
Üzerini bulut sarmış Ankara
Beş yüz elli yıldız ışığın çekmiş
Ayda sana karşı durmuş Ankara

Karanlık içinde gündüzle gecen
Yıllar vardır çözülmüyor bilmecen
Ay geçer yıl geçer bitmez serencen
Gözü açık "bakan" körmüş Ankara

Yıldızların gökyüzünden indiler
Yoksul halkın sırtlarına bindiler
Kimisi de "Susurluk" da söndüler
Onlar sahte ışık vermiş Ankara

Ne yıldızlar gelip geçti mazinden
Yenileri geldi, giden izinden
Giyindiler Amerikan bezinden
Yerli mal onlara darmış Ankara

Bu yıldızlar bize ışık vermedi
Gökyüzünden aydınlığı dermedi
Biri çıkıp karanlığı görmedi
Onlar karanlığa yarmış Ankara

Onlardaydı bu yurdumun kaderi
Yoksul halka yüklediler kederi
Olmadılar karanlığın feneri
Ayrımsız hepsi birmiş Ankara

Kimi çıkarına dağı düzledi
Kimi gökten çeteleri izledi
Kimisi güneşten yüzün gizledi
Yalan, dolan, hepsi sırmış, Ankara

Işık vermez beş yüzünden birisi
Boş yer kaplar ayıdan da irisi
Altlarında Ceylanların derisi
Kendin bilmezler oturmuş, Ankara

Kim ne der üstünden kaldırıp atsan
Onları geldiği çamura katsan
Artık bir fakirin elinden tutsan
Bu da senin için zormuş, Ankara

Böyle gider ise bu çile bitmez
Üstümüzden kara bulutlar gitmez
Sahte yıldızların ışığı yetmez
Hepsinin yüzü kararmış, Ankara

Sahte yıldızları başa taç ettin
Aydını âlimi zindana attın
Hırsız bıraktın mazluma çattın
Zalimler sende barınmış, Ankara

Yıldızların çare olmadı derde
Güneşin önüne oldular perde
Aydınlar çürüdü karanlık yerde
Aydınlığa hasret”larmış” Ankara

Yurdumun başkenti “özel” idin
Hortumcu hırsızın ”güzeli” idin
Kırdın kalemleri yiğitler yedin
Yıldızların cellat”larmış” Ankara

Bu halinle şaşırtırsın göreni
Zaptetmişsin zorbalarla Oranı
Söyle yemedin mi Erdal Eren’i
Cellatların dara germiş Ankara

Üzerinde darağaçları kuruldu
Yıldızların başlarına derildi
Nice masum canlar sende vuruldu
Gencecik fidanlar yermiş, Ankara

Çoğu da aldanır süslü yapına
Zenginler iş deyi gelir kapına
Ulucanlar döndü ateş topuna
Cellatlar ateşten kormuş, Ankara

Yıldızların çoğaldılar her yandan
Gülüşleri sahte sevmezler candan
Medet umdun kara, kara zindandan
Yaşam değil, ölüm “dermiş” Ankara

Yıldızların ışık verdi zengine
Yükseklerden inmediler engine
Boyandılar kanımızın rengine
Zalim kanımız içermiş, Ankara

Zengini korudun fakire vurdun
Hırsız hortumcunun yanın da durdun
Doğan bebemizin kanını sordun
Bu da senin için “armış” Ankara

Şöyle geri dönüp tarihine bak
Kendinle övünüp bir nazarlık tak
Karanlık mazinde var mı bir tek ak
Örümcekler koza örmüş, Ankara

Yıldızların birer, birer kaydılar
Hep isi de sözlerinden caydılar
Kimi cellat oldu cana kıydılar
Kimi insan değil “kermiş” Ankara

Birçoğu da şirket kurdu, batırdı
Sana geldi insanlığın yitirdi
Kimisi de çuvalın an götürdü
Onlarda hakkımız yermiş, Ankara

Dünya tanır adın ile sanını
Zindanların aldı yiğit canını
Karanlıkta kalmış gizli yanını
Kimler çözmüş kimler görmüş,
Ankara

Siyasetin batağına sen battın
Susurluk’u, Şemdinli’yi yarattın
Haklıyı değil de haksızı tuttun
Senin adaletin “narmış” Ankara

Emrindeydi Diyarbakır zindanı
Daha kurumadı "İbo" nun kanı
Yıllar var sevmedin yiğit insanı
Senin sevdiğilerin "dirmiş" Ankara

Düşünmedin akıl edip bunları
Dehlizlerde alır iken canları
Öldürdün de çözemedin onları
Aldığın sır değil "sermiş" Ankara

Zorba zalimlere sahip çıktın hep
Açlık sefaletle sen oldun sebep
Sana yıldız oldu birkaç tane kelp
Onunda "gülleri" harmiş, Ankara

Gerçek insanlara açmadın kucak
Üstünde tepindi vurguncu, kaçak
Kimi gemi aldı kimisi uçak
Asgari aylıkta zarmış, Ankara

Sormadın halini işçi Ahmet'in
Zalimin, zorbanın ederken metin
Ağustos ayında köylü Mehmet'in
Toprağa damlayan termiş, Ankara

Karanlıksın, yanmaz olmuş ışıklar
Sana uğramıyor sefil âşıklar
Mağarada yaşayan hocalar, şıklar
Seni yönetene "Pirmiş" Ankara

Duman sarmış Çankaya'nın başını
Yağmalamış toprağını taşını
"Güllerin" içinden diken aşını
Açmadan toplayıp karmış, Ankara

Bir zamanlar aydınlıktı Çankaya
Oradan bakardık güneşe, aya
Yıldızların dolmuşlar saraya
Kimi cahil kimi zırmış, Ankara

Yıldız ettin insan kaltaklarını
Emperyalizmin yaltaklarını
Peşkeş çekip maden yataklarını
Demiri, altını "bormuş" Ankara

Emekçi hakkını atarken cebe
Zengine milyarlar edersin hibe
On beş komünisti çekerken dibe
Karadeniz kızıl kanmış, Ankara

Sonun gelmez böyle takla atarak
Çeteye, mafyaya çanak tutarak
Emekçinin alın terin yutarak
Zenginlerin sefa sürmüş, Ankara

Emekçiye sırtın döndün, bakmadın
Kış gününde ocağını yakmadın
Aç kaldılar, hiç kafana takmadın
Her zenginin onu yormuş, Ankara

Unutmadık Çorum ile Maraş'ı
Sivas madımak 'ta yanan ataş
Biliyoruz sensin bunların başı
Yıldızların emir vermiş, Ankara

Sivas tarihin de kara bir leke
Geçti sanma sakın ola tehlike
Söyle bunlar sığar mı bir ahlaka
Bunlar ahlaksız ve hırmış, Ankara

Görmedin üstünde dönen dolabı
Üç beş çıkarıcının dolarken kabı
Şimdi anladım ki yutmuşsun hapı
Yobazlar defterin dürmüş, Ankara

Tarihinde var mı bir beyaz sayfa
Faili meçhulleri kaldırdın rafa
Oturmuş üstüne karanlık kafa
Seni kâğıt gibi burmuş, Ankara

Anlamadık seni necisin, nesin
ABD'ye karşı çıkmıyor sesin
Garibanın sırtında bir kenesin
Onlar kanımızı sormuş, Ankara

Dönüp de bir bak istersen geriye
Götüren oldu mu hiç ileriye
Şimdi şöyle beriye bak beriye
Bunlarda acemi tormuş, Ankara

Hangisini sayam dert dizi, dizi
Düzelttik diyorlar söyle, nemizi!
Her dönemde gelen yediler bizi
Hepsi birden canavarmış, Ankara

Komünist der: görmedim iyi yanın
Kanın emdin insan gibi insanın
Yaşamını aldın yüzlerce canın
Celladı kollayıp sarmış Ankara

KOMÜNİST OZAN KUL SEFİLİ